

udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis virksomheden gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede virksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle med virksomheden, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. For sager, der ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. forslaget § 92, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en virksomhed har handlet i overensstemmelse med lov om betalingstjenester. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om virksomhedens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre navnet.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

For så vidt angår en række af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Det foreslåede stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan ikke i medfør af bestemmelsen ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der udbyder betalingstjenester i strid med forslaget § 2. Andre oplysninger, end navnet på den virksomhed, der overtræder § 2, vil derimod fortsat være underlagt reglerne om tavshedspligt.

Til § 95

Den foreslåede bestemmelse i § 95 opregner hvem, der er part i en sag efter denne lov. Bestemmelsen svarer til det partsbegreb, som anvendes i lovgivningen på det finansielle område.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses alene de af § 2 omfattede virksomheder og personer, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven retter sig mod. Dette fraviges dog i *stk. 2*, jf. herom nedenfor.

Hvis en forbruger klager over en virksomheds adfærd, vil forbrugeren ikke være part i sagen. Forbrugeren opnår derfor ikke forvaltningslovens partsrettigheder, men vil i stedet efter offentlighedslovens regler om aktindsigt kunne gøre sig bekendt med de oplysninger, der indgår i Finanstilsynets sag.

I det foreslåede *stk. 2* opregnes de øvrige personer og virksomheder, der kan være part i forhold til Finanstilsynet, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Efter *nr. 1* er den, der udbyder betalingstjenester uden tilladelse, jf. forslaget § 2, part i en sag mod den pågældende.

Efter *nr. 2* er en virksomhed eller en person, som ansøger om tilladelse til at udbyde betalingstjenester, jf. forslaget § 7 eller § 37, part i sagen. Den pågældende har derfor forvaltningslovens partsrettigheder allerede under behandlingen af en ansøgning om tilladelse efter loven.

Tilsvarende følger det af *nr. 3*, at en person, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i forslaget § 18, *stk. 1 og 2* har partsstatus, når tilsynet nægter en virksomhed tilladelse eller indrager en sådan tilladelse.

Forud for, at en virksomhed opnår tilladelse efter loven, kan Finanstilsynet, jf. forslaget § 87, indhente oplysninger til bedømmelse af om virksomheden er omfattet af lovens krav om tilladelse til at udøve virksomhed som udbyder. En fysisk eller juridisk person, der modtager en sådan henvendelse, vil have partsstatus efter forslaget til *nr. 4*.